

IMMACULADA CONCEPCIÓ DE LA MARE DE DÉU
HOMILIA DEL P. ABAT JOSEP M. SOLER
8 DE DESEMBRE DE 2017
Gn 3, 9-15.20; Ef 1, 3-6.11-12; Lc 1, 26-38

Ens elegí en ell abans de crear el món, deia sant Pau a la segona lectura. Tota aquesta lectura, germans i germanes, era una lloança desbordant, que brollava sense parar de la ment i del cor de l'autor. En una sola frase llarga i densa, celebrava el desplegament de la gràcia de Déu a favor de la humanitat. Una gràcia que té el seu centre en Jesucrist, repetidament esmentat en aquell breu text, ple d'admiració.

Inseparablement unida a la lloança i a la benedicció a Déu per aquests *favors* que hem rebut, hi ha la invitació a donar gràcies al Pare per l'elecció que ha fet de nosaltres des de sempre per adoptar-nos en el Crist com a fills seus i pels dons espirituals amb què ens ha omplert i ens omple al llarg de la nostra vida. Sant Pau diu amb exultança que el Pare ens ha elegit gratuïtament *abans de crear el món*, per destinar-nos a ser incorporats a Jesucrist i arribar així a ser fills seus, *sants, irrepressibles*. Aquesta elecció inicial apunta, en el futur, a tenir *part en l'herència* en el Regne de Crist. Tot per l'amor entranyable del Pare i per l'obra del seu Fill *Estimat*, Jesucrist.

Evidentment, aquesta elecció totalment gratuïta, per amor, no disminueix la nostra responsabilitat, ni anul·la la nostra llibertat, sinó que les compromet per tal que acollim cada dia aquesta elecció i hi corresponguem generosament amb una vida santa, segons el voler de Déu.

L'Església dels primers segles, guiada per l'Esperit Sant (cf. Jo 16, 13), va reflexionar sobre la persona de la Mare del Fill de Déu fet home, i sobre la seva missió en el misteri de Jesucrist. S'adonà, en aquesta reflexió, de la profunditat de les paraules evangèliques amb què Maria és saludada a l'evangeli que acabem d'escoltar: *Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu*. I les comprengué a la llum del text de l'Apòstol que comentem. Aleshores la reflexió creient descobrí que tenien un significat molt particular aplicat a Santa Maria. Ho resumeix molt bé el concili Vaticà II, en dir: "quan Déu, infinitament benigne i savi, volgué dur a terme la redempció del món", *elegí* Maria perquè en el seu si es fes home el Fill que el Pare enviava al món (cf. Sacrosanctum Concilium [SC], 52). La va fer *santa i irrepressible* "d'una manera sublim, en previsió a la remissió que el seu Fill havia de dur a terme" dalt la creu. I això des de la seva concepció. La raó de tanta gràcia és que Maria quedaria unida "amb un lligam estret i indissoluble" al Fill i seria "ennoblida amb la màxima prerrogativa de Mare del Fill de Déu" (cf. SC 53). Abans, però, de concedir-li de ser mare, el Pare misericordiós volgué que ella acceptés lliurement aquesta vocació per la qual havia estat elegida des del principi. Ho hem sentit a l'evangeli. *L'àngel* li féu avinent *els favors* que Déu li concedia i li anuncià el pla que havia previst en el seu signi d'amor: *tindrà un fill i li posarà el nom de Jesús, serà Fill de l'Altíssim*. I ella, després de rebre la resposta a l'objecció que humilment havia fet notar, obeí moguda per la fe i la caritat: *sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules*. D'aquesta manera, així com una *dona* havia contribuït al primer pecat que portà la mort al món, tal com hem escoltat a la primera lectura, també una *dona* contribuï decidivament a la salvació i a l'alliberament de la mort eterna (cf. SC 56). D'aquesta manera, Maria capgirava la sort que ens havia portat Eva i s'obria un camí d'esperança per a la humanitat entera.

Amb l'acceptació de la seva vocació de mare del Messies, Maria rebia *la seva part en l'herència* dins l'Església i en el Regne futur. "Mare del Fill de Déu" com seria, esdevenia, també, "filla predilecta del Pare i temple de l'Esperit Sant" (cf. SC 53). Maria és la primera elegida en el pensament de Déu; des dels inicis va ser beneïda *amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel*.

L'elecció des de sempre i la gràcia de la santedat original des del primer instant de la seva existència es desplegaren esponentosament en tota la seva vida a la terra, de nena, de noia, d'esposa i de mare jove, de dona adulta, d'oferent al peu de la creu, de testimoni de Jesús en l'Església naixent. En el seu cor, acollia l'amor que Déu li tenia i volia correspondre a la crida que havia rebut servint Déu *en santedat i justícia* (cf. Lc 1, 75). La gran benedicció que l'Apòstol sant Pau feia a la primera lectura, té una semblança profunda amb el Magníficat de Maria. Ella hi canta el seu agraïment per l'acompliment de les promeses de l'aliança i pel lloc privilegiat que ocupa en el pla diví de salvació. Tot per pura gratuïtat de Déu envers la seva petitesa.

Ara, en la plenitud del Regne, Maria continua essent *lloança de la grandesa* divina i del seu pla d'amor a favor de la humanitat, i ens ajuda, amb la seva pregària, a dur a terme *el disegni* de Déu sobre cadascun de nosaltres i sobre la humanitat entera. Un disegni que se centra en el fet de ser adoptats en el Crist com a fills de Déu.

La Mare de Déu, sota l'advocació de Montserrat, és Patrona de Catalunya. En aquest moment delicat i en vigílies d'unes eleccions importants, posem sota la seva protecció tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya, sense oblidar aquells que, a causa de la seva acció social i política, s'han vist constrets a ser lluny de casa aquests dies. Que Santa Maria, tal com demanava Torras i Bages, "ens ajunti tots amb cor de germans" (Visita Espiritual) en el respecte dels uns pels altres, de manera que continuem construint una societat més justa i més solidària.

Tota la segona lectura és un cant meravellat, ple de goig i d'agraïment pels *favors* que Déu atorga als qui l'estimen, per la joia de saber que la pròpia existència és tota ella fruit de la gràcia gratuïta i amorosa de Déu. Avui ens hauríem de fer nostre aquest text de l'en una doble dimensió: l'agraïment pels *favors* que Déu ha concedit a Santa Maria i l'agraïment perquè també nosaltres som elegits en Crist. La prova i la renovació d'aquesta elecció és que el Senyor ens admet a la seva taula per unir-nos a ell i ser amb ell *lloança* del Pare com ho és la Mare de Déu.